

onderwijs & opvoeding

Wat is gevaarlijker: een condoomloze onenightstand of een keer uit de kleren voor de webcam? FOTO MARK KOHN

Niet met opgeheven vingertje zwaaien

Eén op de tien jongeren die een seksfilmpje hadden gemaakt, maakte zich daar achteraf zorgen over, vertelt Joyce Kerstens, die onderzoek deed naar het seksuele gedrag van jongeren online. Vaak durfden ze dat niet aan hun ouders te vertellen. Juist daarom moeten ouders niet direct heftig reageren als het over seks op internet gaat, vindt Kerstens. "Laat liever weten dat ze bij je terecht kunnen als ze onhandige dingen doen." Een kleine groep verdient wel extra aandacht: jongeren die aan sexting doen omdat ze ontevreden over hun leven zijn. Kerstens: "Als ze het doen uit onzekerheid, om te weten of ze wel mooi genoeg zijn, lopen ze meer risico om gepest of gechanteerd te worden."

vragen wat gevaarlijker is: een condoomloze onenightstand of een keer uit de kleren voor de webcam."

Van een gevaarlijke epidemie lijkt vooralsnog dus geen sprake, al zijn er nog altijd tienduizenden jongeren die aan sexting doen. Dat zijn vooral laagopgeleide jongeren, blijkt uit Kerstens' onderzoek. "Vmbo-leerlingen zijn de doeners", zegt zij. "Havisten en vwo'ers zijn vaker passieve consumenten: zij kijken meer porno."

Meestal gaat het om verliefde meisjes die zich voor de camera uitkleden voor hun vriendje, zegt internet-rechercheur Boudewijn Mayeur van politie Zuid-Limburg. Jongens zijn daar terughoudender in. "Als ze het al doen, is het om een meisje over te halen hun voorbeeld te volgen."

Jongens zijn wel weer actiever op anonieme sekssites, aldus Kerstens. "Ze vinden het spannend om te masturberen en dat te delen met onbekenden. Dat doen meisjes nauwelijks." Deze groep jongeren beleeft seks en erotiek dus deels via webcam en smartphone, en dat hoeft volgens Kerstens helemaal geen drama te zijn. "Het hoort bij hun seksuele ontwikkeling. Als ze het doen in een gelijkwaardige relatie is er weinig aan de hand."

Is er sprake van dwang of belanden de foto's ongewild op internet, dan is het een ander verhaal. Boudewijn Mayeur houdt twee keer in de week een chatsessie met jongeren. Hij krijgt regelmatig vragen van meisjes

Online-sekswoordenlijst

- **Sneaky Hat:** jongeren maken een naaktfoto van zichzelf en bedekken de edele delen met een hoed of pet.
- **Brooming (bezemen):** jongeren downloaden foto's van meisjes, typen er vulgaire teksten bij en posten dat op internet.
- **Bezems:** daarmee worden meisjes bedoeld die zich in de ogen van jongeren als een 'sletje' gedragen.
- **Fakers:** mensen die nepfoto's of nepfilmpjes gebruiken en doen alsof ze iemand anders zijn.
- **Players:** niet serieuze versierders die je uit de kleren proberen te praten.

die bang zijn zichzelf straks terug te zien op schimmige pornosites. Hoe vaak dat gebeurt, weet hij niet. "In Limburg hebben we nog geen verband tussen pornohandel en sexting gevonden."

Vaker hoort hij dat foto's door toedoen van bekenden op het net belanden. Hij vertelt over een meisje dat haar vriendje een foto van haar borsten stuurde. De jongen stuurde hem door aan zijn vriend, als een trofee: 'Kijk eens wat een lekkere tieten mijn vriendin heeft.' Een week later ging de foto de hele school rond. Hij kent ook verhalen van jongens die foto's ruilen als voetbalplaatjes: ik geef jou twee paar tieten van vijftien, doe mij één paar van zestien.

Jongeren die dat doen, zijn volgens de wet verspreiders van kinderporno. Als het om pubers onderling gaat, worden ze meestal niet vervolgd, maar doorverwezen naar hulpverleners. Toch is het goed dat iedereen – jongeren én hun ouders – op de hoogte is van dat wetsartikel, vindt Kerstens. In politiedossiers over kinderporno kwam ze namen van jongeren tegen die filmpjes hadden uitgewisseld. "Omdat dat officieel een zedenmisdrijf is, kom je nooit meer van zo'n aantekening af, ook al is de zaak geseponeerd." Soms kunnen jongeren hierdoor een baan of een stageplaats wel vergeten.

Het chatsprekuur van internetrechercheur Boudewijn Mayeur is te vinden op www.politie-hn.nl

opvoedvraag Moet tante een blik knakworstjes opentrekken voor haar kieskeurige neefje?

Twintig gerechten op tafel en het kind lust niks

Een neefje (7) eet alleen pasta en patat. Dat staat niet op het feestmenu van zijn tante. Wat nu?

Iris Pronk

Vijgencocktail met limoen, pompoensoep, gegrilde makreel... Een tante verdiept zich al dagen in recepten voor een feestelijk familiediner. Dat doet ze met plezier: koken maakt haar blij, de aanblik van genietende gasten nog blijer.

Maar aan tafel zal ook één sikke-neurig gastje aanschuiven: de zoon

van haar broer. Aan hem zijn culinaire capriolen niet besteed, weet de tante: de jongen lust alleen kale pasta, patat en knakworsten. Al het overige kwalificeert hij als 'raar eten', en dat weigert hij pertinent.

Zijn ouders geven het joch gewoon zijn zin, zo bleek tijdens het laatste kerstdiner. Terwijl een schoonzus zich had uitgesloofd met stoofpeertjes, hertenbiefstuk, krielaardappels en nog zeventien andere gerechten, vroegen zij doodleuk: "Heb je misschien een blikje knakworsten? Anders eet Niels niks." De verbouwereerde gastvrouw bleek zo'n blikje inderdaad nog te hebben, onder in de voorraadkast. Neefje tevreden, zijn ouders ook. De tante keek toe met kromme tenen.

Nu vraagt zij zich af: moet zij in haar boodschappenkar ook die vieze

knakworsten mikken? Of kan ze de jongen gewoon vertellen: dit is het eten, daar moet je het mee doen?

Koop maar een blikje, adviseert kinderdietiste Cora Derksen van de website 'Eten met plezier'. Want zo'n feestmaal moet gezellig zijn: "Dat is niet het moment om een kind opnieuw op te voeden."

Met een beetje geluk wil hij een door hem zelf gesneden tomaatje wél proeven

Opvoeden is sowieso geen tantetaak; het zijn de ouders die de smaakontwikkeling van hun zoon moeten stimuleren. Liefst al ruim voor zijn zevende jaar: "Als je steeds meegaat in de voorkeuren van een kind, dan lukt er ook niks anders meer dan knakworsten."

Maar deze tante kan de ouders wel een beetje helpen, zegt Derksen. Bijvoorbeeld door het eten voor haar neefje aantrekkelijk te presenteren: "Op een speciaal bord, of in de vorm van een gezichtje. Of steek er een vlaggetje in."

Misschien kan de tante met hem restaurantje spelen: samen de gasten bedienen of de salade bereiden. Met een beetje geluk wil hij een door hem zelf gesneden tomaatje wél proeven. Leiden tantes verleidingsstrategieën tot niets, althans niet tot

een etend neefje, dan kan zij alsnog de noodworstjes inzetten.

Overigens is deze jongen bepaald geen uitzondering, weet Jakob Rigger, docent psychologie en psychopathologie aan de Haagse Hogeschool. "Veel kinderen weigeren nieuw voedsel, zo rond hun tweede jaar. Dat heet neofobie." Voor de ouders en tante van het neefje heeft hij één troost: "Ooit gaat hij eten. Maar dat kan wel lang duren."

Dwingen heeft volgens Rigger geen zin: "Dat blijkt uit alle onderzoeken." Zijn advies: wees geduldig en blijf een gerecht aanbieden, want na tien of vijftien keer proeven lusten kinderen het wel. Al valt dat bij vijgencocktail met limoen te betwijfelen.

Reageren? Zelf een opvoedvraag insturen? Mail iris.pronk@trouw.nl